

Ozędownik Pow. Leszczyńskiego

Organ urzędowy dla powiatu oraz dla miast Leszna, Rydziny, Osieczny i Święcichowy.

(-) Nakładem i drukiem „Drukarni Leszczyńskiej” Sp. zap. z ogr. odp. w Lesznie. (-)

Odpowiedzialny: Za dział urzędowy Urząd Ziemiański w Lesznie. Za dział nieurzędowy Leon Trzebiński w Lesznie. - Tel. nr. 61

Nr. 43.

Leszno, dnia 1. października 1921.

Rek. II.

Regulamin wyborczy

dla przeprowadzenia wyborów do Sejmików Powiatowych na podstawie tymczasowego rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 12. 8. 1921 r. o wyborach do Sejmików Powiatowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dziennik Ustaw R. P. nr. 71 poz. 492).

Na mocy art. 11 tymczasowego rozporządzenia mego z dnia 12 sierpnia 1921 r. o wyborach do Sejmików Powiatowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dziennik Ustaw R. P. nr. 71 poz. 492) wydaję następujący regulamin dla przeprowadzenia wyborów do Sejmików Powiatowych:

C z ę ś ć p i e r w s z a.

Przepisy ogólne.

Władze wyborcze.

Art. 1.

Władzami wyborczemi są:

1. Wydział Powiatowy (Tymczasowa Rada Powiatowa),
2. Powiatowa Komisja Wyborcza (art. 3 regulaminu),
3. Okręgowe Komisje Wyborcze (art. 4 regulaminu),
4. Biura Głosowania (art. 27 regulaminu),
5. sołtysi gmin wiejskich i sołtysi dworscy (art. 7 rozp. z 12. 8. 1921 r. oraz art. 12 regulaminu),
6. przewodniczący Rad Miejskich, o ile na miasto przypada oddzielnie conajmniej jeden członek Sejmiku (art. 4 i 6 rozporządzenia z dnia 12 sierpnia 1921 r.),
7. przewodniczący Rady Miejskiej największego z kilku miast, o ile miasta te wybierają wspólnie (art. 5 rozporządzenia z dnia 12 sierpnia 1921 r.).

Czynności Wydziału Powiatowego.

Art. 2.

Wydział Powiatowy

1. stwierdza, ilu członków Sejmiku należy wybrać (art. 1 rozp. z 12. 8. 1921 r.),
2. rozdziela liczbę członków Sejmiku na miasta i na wieś w stosunku liczby ludności miejskiej do wiejskiej (art. 12 rozp. z 12. 8. 1921 r.),
3. rozdziela ilość miejskich członków Sejmiku, ustalając okręgi wyborcze, liczące conajmniej 6000 mieszkańców, oznaczając zarazem, które gminy wiejskie nie będą należały do okręgów wyborczych, lecz wybierały pośrednio, i ilu na nie przypada członków Sejmiku (art. 8 i 7 rozp. z 12. 8. 1921 r.).

Powyższe obliczenie przeprowadza się na podstawie liczby mieszkańców nie da się podzielić bez ułamka przez 1500, natenczas nadwyżkę ponad 750 uważa się za pełnych 1500, mniejszej zaś nadwyżki nie uwzględnia się.

Art. 3.

Wydział Powiatowy

1. ustala termin głosowania bezpośredniego, o ile możliwości dzień świąteczny,
2. ustala termin, do którego Rady Miejskie winne przeprowadzić wybór pośredni art. 3 i 11 rozp. z 12. 8. 1921 r.),
3. ustala miejsce i czas wspólnych posiedzeń wyborczych Rad Miejskich (art. 5 rozp. z 12. 8. 1921 r.),
4. wybiera Powiatową Komisję Wyborczą (art. 8 rozp. z 12. 8. 1921 r.).

Powiatowa Komisja Wyborcza.

Art. 4.

Powiatowa Komisja Wyborcza

1. mianuje na okręgi, które wybierają bezpośrednio Okręgowe Komisje Wyborcze, składające się z przewodniczącego i czterech członków (art. 11 rozp. z 12. 8. 1921 r.),
2. stwierdza ostateczny wynik wyborów.

Pierwsze ogłoszenie.

Art. 5.

Wydział Powiatowy ogłasza wspólnie z Powiatową Komisją Wyborczą:

1. ilu członków Sejmiku należy wybrać,
2. ilu członków Sejmiku przypada na poszczególne miasta, gminy wiejskie i okręgi wyborcze,
3. które miasta wybierają wspólnie, oznaczając czas i miejsce tych wyborów,
4. termin, do którego wybory pośrednie winne być ukończone,
5. termin głosowania bezpośredniego; do terminu tego winno upłynąć nie mniej niż 7 tygodni, a nie więcej niż 10 tygodni (art. 16 regulaminu),
6. granice okręgów wyborczych,
7. skład Okręgowych Komisji Wyborczych,
8. termin, w którym należy wnosić na ręce przewodniczących Okręgowych Komisji Wyborczych listy propozycyjne. Termin ten winien wynosić 3 tygodnie licząc od dnia ogłoszenia. Zarazem należy podać wymogi, jakim winny odpowiadać listy kandydatów (art. 17 i nast. regulaminu),
9. wezwanie sołtysów tych gmin oraz obszarów dworskich, które wybierają bezpośrednio, do bezzwłocznego sporządzenia listy wyborców, wyłożenia tej listy na przeciąg jednego tygodnia po ogłoszeniu o wyłożeniu listy w sposób w gminie lub obszarze dworskim zwykle używany.

Art. 6.

Koszty urzędowego przeprowadzenia wyborów ponoszą gminy względnie obszary dworskie.

Koszty spowodowane urzędowaniem Powiatowej Komisji Wyborczej oraz Okręgowych Komisji Wyborczych ponosi powiat.

C z ę ś ć d r u g a.

Wybory poprzednie.

Art. 7.

W miastach, które wybierają samodzielnie, wybory przeprowadzają przewodniczący Rad Miejskich, dobierając dwóch radnych do Biura Wyborczego (art. 4 i 6 rozp. z 12. 8. 1921 r.).

W miastach, które wybierają wspólnie (art. 5 rozp. z 12. 8. 1921 r.), radni Rad Miejskich zbierają się w terminie i miejscu oznaczonym przez Wydział Powiatowy. Posiedzenie zagaja przewodniczący Rady Miejskiej największego miasta, sprawdzając legitymacje radnych i powołując dwóch radnych do Biura Wyborczego.

W gminach wiejskich, które wybierają pośrednio (art. 7 rozp. z 12. 8. 1921 r.), wybory przeprowadza sołtys jako przewodniczący Rady Gminnej, dobierając dwóch radnych do Biura Wyborczego.

Art. 8.

Wybiera się kartkami.

Na kartkach należy umieścić tyle nazwisk, ilu wybiera się członków Sejmiku.

Nazwiska kandydatów, kilkakrotnie na tej samej karcie podane, uważa się za raz tylko podane.

Art. 9.

O ile wybiera się jednego lub dwóch członków Sejmiku, wybranym jest ten, kto otrzymał absolutną większość głosów.

Art. 10.

O ile wybiera się co najmniej trzech członków Sejmiku, wolno każdemu radnemu zgłosić na posiedzeniu listę kandydatów, zawierającą tyle nazwisk, ilu wybiera się członków Sejmiku.

Do listy dołączone być winno pisemne lub, o ile kandydat obecny jest na posiedzeniu, ustne oświadczenie kandydata, że zgadza się na umieszczenie swego nazwiska na liście. Jeżeli jednego i tego samego kandydata podano w kilku listach kandydatów, wtedy uważa się go za kandydata tej listy, do której dołączono oświadczenie. Jeżeli zaś oświadczenie takie dołączono do kilku list kandydatów, wtedy uważa się go za kandydata tej listy, w których umieszczony jest na miejscu najwyższym, a w razie gdyby i miejsca były równe, za kandydata tej listy, którą zgłosił radny starszy wiekiem.

Wynik wyborów stwierdza się w myśl przepisów art. 35 niniejszego regulaminu.

Art. 11.

Przewodniczący Rad Miejskich oraz Rad Gminnych, przeprowadzający wybór członków Sejmiku, winni natychmiast po ukończeniu wyborów przesłać wszelkie dokumenty wyborcze Powiatowej Komisji Wyborczej, mianowicie zaś:

1. zaproszenia na posiedzenie, o ile zaproszenie nie nastąpiło w drodze publicznego ogłoszenia przez Wydział Powiatowy,
2. pokwitowania z zaproszenia na posiedzenie,
3. protokół wyborczy,
4. listy kandydatów i kartki wyborcze, zamknięte w zapieczętowanej kopercie.

(Dokończenie nastąpi.)

Okólnik.

Na terenie Województwa tworzą się w ostatnim czasie w rozmaitych miejscowościach stowarzyszenia byłych powstańców, byłych wojskowych itd. przypisujące sobie rozmaite przywileje, jak np. noszenie broni w pochodach (nawet z nasadzonemi bagnietami), strzelanie salw nad grobem zmarłych członków itp. Z przywilejów tych korzystały dawniej tż. Kriegervereine, ale tylko wtedy, gdy uczyniły zadość wszelkim przepisom, którym te towarzystwa wojskowe podlegały. Przepisy te dotąd nie zostały zniesione, wobec czego stosować je należy wobec nowo tworzących się wyżej określonych towarzystw, o ile **korzystał chcą z wzmiankowanych przywilejów**, w przeciwnym razie stosuje się do nich ogólne przepisy ustawy o stowarzyszeniach.

Za czasów niemieckich przywileje nadane towarzystwom wojskowym podlegały na ukazie gabinetowym (Allerhöchste Kabinettsorder) z 22. 2. 1842 (Min. Bl. 97). Przepisy te nie zostały zniesione ani art. 29. i 30. konstytucji pruskiej, ani ustawą o stowarzyszeniach.

W szczegółach przepisuje ukaz gabinetowy pomiędzy innemi co następuje (w streszczeniu):

§ 3. **Wojskie stowarzyszenia** zatwierdza miejscowa władza policyjna, o ile działalność towarzystwa ogranicza się na pewną miejscowość, w przeciwnym razie Landrat.

§ 4. Władze lokalne winny o zatwierdzeniu stowarzyszeń wojskowych uwiadamiać Landrata, a ten winien ze swej strony donieść o wszystkich zatwier-

dzonych stowarzyszeniach Komendantowi baonu landwery.

§ 5. **Zatwierdzenie stowarzyszenia** w myśl § 3 nadaje towarzystwu prawo pochówu zmarłych członków z honorami wojskowemi.

§ 6. Dowódca towarzystwa winien jednak o każdym takim pogrzebie poprzednio zawiadomić władzę policyjną, która tam, gdzie jest garnizon wojskowy, uwiadamia także Komendanta placu.

§ 9. **Warunkiem oddania honorów wojskowych** przy pogrzebie jest nieskazitelne i patriotyczne prowadzenie się danego osobnika, wobec czego stowarzyszenie powiano zgłoszenia członków w tym kierunku badać.

Władza policyjna nie jest zobowiązana zatwierdzać stowarzyszenia, chociażby na podstawie przedłożonych ustaw odpowiadało wymaganij ukazu gabinetowego z 22. 2. 1842. Władze winny przeciwnie stwierdzać, czy na podstawie lokalnych stosunków i w interesie publicznym założenie towarzystwa jest pożądanem. Władza policyjna może więc nie tylko sprzeciwić się założeniu stowarzyszenia ale także dane już zezwolenie cofnąć, jeżeli działalność stowarzyszenia sprzeczną jest z powierzonym mu popieraniem interesu publicznego (O. V. G. 11. 12. 1878 Min. Bl. J. i V. 1879 str. 73 i 15 3. 1893 Pr. Ver. Bl. 4 458). Odmówić można zatem zatwierdzenia, jeżeli nie zachodzi potrzeba założenia podobnego towarzystwa albo jeżeli powodem założenia towarzystwa są osobiste niesnaski z istniejącą sumą organizacją, albo jeżeli chodzi rozdrobnienie organizacji wojskowych. Celem przeprowadzenia jednolitości, należy w tych wypadkach wysłuchać opinij Pr. Landeskriegerverbandes. (Taki związek podobny do niemieckiego i u nas mógłby powstać.) W razie odmownego stanowiska Związku decyduje prezes rejencji.

Zatwierdzić należy stowarzyszenia, które wyraźnie w statutach swych jako cel umieściły **pielegnowanie i zmacnianie miłości i wierności do kraju i ojczyzny**, oraz warunek, że wyklucza się zajmowanie się **sprawami politycznemi i religijnemi** (Min. Asl. z 16. 11. 1889 M. d. J. I. M. 3543).

Przeciwko odmowie zatwierdzenia, wzgl. cofnięciu danego już zatwierdzenia ze strony miejscowej władzy policyjnej przysługuje stowarzyszeniom **prawo zażalenia** do władzy przełożonej (Aufsichtsbeschwerde O. V. G. 13. 6. 1899 Min. Bl. f. d. i. V. str. 119 i Entsch. 36 427). Ujawnione dążności polityczne usprawiedliwiają bezwzględnie wkrócenie władz państwowych (Min. Erl. 8. 5. 1895 I. M. 1497).

Niezatwierdzone stowarzyszenia b. wojsków mają oczywiście te same prawa i obowiązki jak wszystkie inne stowarzyszenia z wyjątkiem przywilejów specjalnie zatwierdzonym towarzystwom wojskowym nadanych. Tak samo z chwilą cofnięcia zatwierdzenia przez władzę policyjną stowarzyszeni podlegają znowu zwykłym przepisom ustawy o stowarzyszeniach.

Ze względu na publiczno-prawny charakter towarzystw wojskowych władza policyjna ma obowiązek stale informować się o działalności stowarzyszenia i o składzie członków. Kontrola taka jest wykluczona, jeżeli towarzystwo dane zrezygnowało z zatwierdzenia przez policję (O. V. G. 15. 3. 1893 Pr. V. Bl. 14 458).

Obwodowe komendy uzupełnień winien starosta o tworzeniu się i rozwiązaniu towarzystw wojskowych oraz o wszystkich ważniejszych zdarzeniach tow. dotyczących uwiadamiać, zgodność bowiem postępowania władz cywilnych i wojskowych wielce jest pożądana (Min. Erl. z 23. 1. 1892 I. M. J. 208).

Towarzystwa wojackie, chcące posiadać osobo-
wość prawną muszą być zapisane w rejestrze sądo-
wym. Tak samo abstrahując od nadanych im przy-
wilejów towarzystwa te winne się stosować do
wszelkich przepisów o stowarzyszeniach i zgroma-
dzeniach. Tylko sprawami politycznymi zajmować im
się nie wolno, a w takich wypadkach może władza
administracyjna wystąpić przeciwko stowarzyszeniu
w drodze nadzoru i cofnąć dane zatwierdzenie (Erl.
L. Min. v. J. II. 3. 1893 I. M. J. 1000).

Poznań, dnia 7. września 1921 r.

Wojewoda.

W z.

(-) Nikodemowicz.

Powyższe podają do wiadomości.

Leszno, dnia 19. 9. 1921. Sobeski, Starosta.

Okólnik.

Dotyczy rozporządzenia obiektami
podlegającymi likwidacji.

Różne banki zezwalają klientom swym obywatelom
niemieckim, których majątek na mocy przepisu art. 297 b.
Traktatu Wersalskiego z dnia 28 czerwca 1919 r. podlega
likwidacji rozporządzać bez wszystkiego depozytu złożo-
niami w schowkach w trezorze (szafę). Postępowanie takie
przeciwia się przepisowi art. 297 b. ust 2 Traktatu Wer-
salskiego, wedle którego właściciel niemiecki nie może roz-
porządzać majątkami podlegającymi likwidacji bez zgody za-
ntercesowanego Państwa, sprzymierzonego lub stowarzy-
zonego.

Na podstawie art 6 ustawy z dnia 4. marca 1920 r. o
retracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich Dz. U.
P. nr 25 za rok 1920 poz. 153 rozporządzenie mająt-
kami temi bez zezwolenia Prezesa Głównego Urzędu Li-
widacyjnego jest niedozwolone.

Wojewoda Poznański.

w z: (-) Dr. Hempowicz.

Powyższe rozporządzenie podają do wiadomości.

Leszno, 27. 9. 1921 r.

Sobeski, Starosta.

Okólnik.

Coraz częściej zdarzają się wypadki, że aranżerowie
baw i wieczorków publicznych zwracają się w ostatniej
chwili ośobiście, ustnie lub telefonicznie bezpośrednio do
Województwa z prośbą o przedłużenie godziny policyjnej.

Z uwagi na to, że powzięcie decyzji w sprawie tej na-
pisać winno po uprzednim zasięgnięciu opinii miejscow-
ej władzy policyjnej, to jasnym jest, że tego rodzaju po-
mienie się władz w wyżej wymienionych wypadkach
jest się zazwyczaj niemożliwe. Aby temu zapobiec, po-
nawiam, że w przyszłości wszelkie podania o przedłuże-
nie godziny policyjnej należy bez wyjątku wnieść do miej-
scowej władzy policyjnej, która sprawę bezzwłocznie z wła-
dnym wnioskiem przekłada do Województwa. Zarówno
odłożenie jak i załatwienie tych podań może w nagłych
wypadkach nastąpić telegraficznie lub telefonicznie na koszt
szącego.

Poznań, dnia 12. września 1921.

Wojewoda.

W z. (-) Dr. Hempowicz.

Powyższe podają do wiadomości.

Leszno, dnia 24. 9. 21 r.

Sobeski, Starosta.

Okólnik.

Syndykat dla handlu z zagranicą Tow. Akc. oraz
Towarzystwo dla handlu zagranicznego, obydwie

w Poznaniu, zawarły z szeregiem firm zagranicznych kon-
trakty terminowe na dostawę gęsi i jaj.

Obydwie firmy skarżąc się, iż przedstawiciele ich
(skupujący towar na prowincji) napotykać znaczne prze-
szkody ze strony ludności, sprzeciwiającej się wywozowi
gęsi i jaj zagranicę.

Pozatem zachodziły niedopuszczalne wypadki podobno
ze strony personelu kolejowego na dworcach w Zbąszyniu
i w Tczewie. W jednych i drugich wypadkach kompetentne
władze państwowe nie ingerowały z dostateczną energią.

Ponieważ prawidłowy eksport leży bezsprzecznie w in-
teresie Państwa, ponieważ firmy te pracują na podstawie
legalnych zezwoleń władz miarodajnych, wreszcie ponieważ
ewentualnie niedotrzymanie kontraktów zawartych skompro-
mitowałoby zarówno handel polski, jak też źle świadczyło
o sprawności funkcjonowania władz polskich za granicą,
polecam Starostwom, aby te poczyniły wszystko, co tylko
leży w ich mocy, by obie firmy wspomniane nie dozna-
wały żadnych przeszkód zarówno przy skupie towaru jak i
przy wywozie i mogły wywiązać się ze swych zagranicz-
nych zobowiązań, jak to w kraju kulturalnym i prawo-
rządnym mieć miejsce powinno.

Poznań, dnia 8. września 1921.

Wojewoda.

Z pol. (-) nieczytelny.

Powyższe podają do wiadomości.

Leszno, dnia 22. 9. 1921.

Sobeski, Starosta.

Rozporządzenie

w przedmiocie zmian ordynacji opłat położnych.

Na podstawie § 1 pruskiej ustawy z dnia 10. maja
1908 r. dotyczącej opłat dla położnych (Zbiór ustaw prusk.
str. 103 zmienia się ordynację opłat dla położnych z dnia
21-go lutego 1921 r. (Dz. Urz. Ministerstwa b. dzieln. pr.
nr. 16 poz. 102 jak następuje:

Art. 1.

1) Od osób rzeczywiście niezamożnych lub od gmin-
nych związków ubogich odbiera się najniższą opłatę, rów-
nież gdy zapłata następuje z funduszków Państwa lub z
środków fundacji dobroczynnych, albo ustawowych instytu-
cji dla przymusowych ubezpieczeń na wypadek choroby.
Do pobierania wyższych opłaty upoważnione są jednak po-
łożne na podstawie szczególnie długiej i trudnej czynności.

2) We wszystkich innych wypadkach należy wysokość
opłaty w granicach tej ordynacji od czasu i rodzaju czyn-
ności, a także od położenia majątkowego klienta.

Art. 2.

Od niżej podanych czynności pobiera się:	Mk.
1) Za pomoc przy normalnym porodzie	
trwającym do 3 godzin	500 - 2000
każda dalsza	100 - 200
2) w nocy za jedno i drugie podwójnie	
3) Za pomoc przy porodzie bliźniąt, po- rodach nieprawidłowych, przy porodach za- wikłanych krwiotokiem i tegoż następstwami lub rzucawką porodową, oddzielaniem ręcznym łożyska albo utrudliwem ucucieniem omalatego płodu podwyższa się należytość	
pod nr. 1 na	750 - 3000
3) Przy porodach, przy których przy- wołanie lekarza jest konieczne, podwyższa się zapłata wymieniona pod nr. 1 i 2 o	300
4) Za pomoc przy poronieniu, porodach niewczesnych i przedwczesnych tak samo za odbieranie zaświada za czas do 3 godzin	300 - 1000
każdą dalszą godzinę wynagradza się	100 - 200
5) Za każde dalsze obowiązkowe odwie- dziny położnicy włącznie zbadania i wszelkie czynności, jak przepłukanie, podanie lewatyw,	

469

cewnikowanie oraz skapanie noworodka i po- winięcie, wynagradza się każdą rozpoczętą go- dziną za dnia - - - - -	Mk. 100— 300
w nocy potrójnie	
6) Za wszelkie nieobowiązkowe odwie- dziny na życzenie położnicy lub jej otoczenia włącznie wszelkich badań i czynności każda rozpoczęta godzina - - - - -	100— 400
w nocy potrójnie	
7) Za całodienne pielęgnowanie poza czasem porodu (włącznie wizyty - - - - -	500—2000
w nocy - - - - -	750—3000
za dzień i noc razem - - - - -	1000—4000
8) Za poradę w mieszkaniu położnej za dnia w nocy potrójnie	60— 300
9) Za badanie w mieszkaniu położnicy włącznie porady za dnia - - - - -	100— 400
10) Za świadectwa piśmienne prócz wyna- grożenia za badanie lub wizytę - - - - -	100— 300

Na mocy niniejszych przepisów liczy się noc od kwiet-
nia do września od godz. 10 wieczorem do 7 rano, w dal-
szych miesiącach od 9 wieczorem do 8 rana.

Przy wykonaniu czynności w miejscowościach, odleg-
łych od mieszkania położnej ponad 1 klm ma położna
prawo domagać się powózki (dorożki) lub też wykładów
rzeczywistych za wizytę powózkę albo wynagrodzenie
50 mk. za każdy kilometr i to licząc osobno tam i z
powrotem, w razie użycia kolei wynagradza się II klasę tak
samo zwraca się kosztą podróży tramwajem. Za wykłady
w postaci środków dezynfekcyjnych i materiału opatrunko-
wego należy się położnej odszkodowanie, o ile środków
tych nie odebrała z funduszy publicznych.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem jego
ogłoszenia.

Poznań, dnia 12. września 1921 r.

Wojewoda:

(—) Dr. Celichowski.

Koszty utrzymania

w Krajowym Zakładzie dla ubogich w Śremie ustanawia się
na 100,— mk na dobę i od osoby od 1. października br

Starosta Krajowy
z p. (—) Prądyński.

Koszta utrzymania

w Krajowych zakładach psychiatrycznych
ustanawia się na dobę i od osoby od 15. września 1921:

a) za osoby z Województwa Poznańskiego:

W I klasie od osób ponad 14 lat 800 mk.
niżej 14 lat 600 mk.

W II klasie od osób ponad 14 lat 600 mk.
niżej 14 lat 450 mk.

W III klasie od osób bez względu na wiek
400 mk.
dla ubogich 350 mk.

b) za osoby z poza Województwa Poznańskiego:

W I klasie od osób ponad 14 lat 1500 mk.
niżej 14 lat 1100 mk.

W II klasie od osób ponad 14 lat 1200 mk.
niżej 14 lat 900 mk.

W wszystkich 3 klasach oblicza się oddzielnie
koszty za nadzwyczajne wydatki za lekarstwa, za
leczenie sposobem Roentgena i odnośne oświetlenia.

Taryfa powyższa zobowiązuje od 15. września
1921 i zastrzega się podwyższenie jej każdego czasu.

Poznań, dnia 14. września 1921 r.

Starosta Krajowy
(—) W. Wyczyński.

Obwieszczenie.

Czerwonka w powiecie naczym.

Czerwonka czyli tzw. biegunka coraz srożej wśród ludności
u nas występuje. Poza przestrzeganiem czystości, diety to
znaczy niejadania surowego owocu po domach, zwraca się
ludności uwagę na to, że znakomitym środkiem zapobie-
gawczym i leczniczym jest szczepienie przeciwko czerwonce.
Zakład higieniczny w Poznaniu wysyła na żądanie suro-
wiec wzgl. szczepionkę po cenie własnej na rachunek za-
mawiającego, którym może być lekarz, aptekarz, gmina lub
powiat.

Leszno, d. 23. 9. 1921 r. Starosta, Sobeski.

Posada obwodowej położnej

w Lasocicach wolna od zaraz. Zgłoszenia do Wy-
działu pow. w Lesznie.

Leszno, dnia 23. 9. 1921. Sobeski, Starosta.

Ogłoszenie.

Obwód kominiarski Święcichowa przydzielam w
zastępstwie panu Stankowiakowi mistrzowi kominiar-
skiemu z Włoszakowic od dnia 1. października br.
rozporządzeniem pana Wojewody z dnia 14. wrze-
śnia br. r. dz. 3655/21. IV. A.

Leszno, dnia 24. 9. 1921 r. Sobeski, Starosta.

Ogłoszenie.

Zaraza pyska i racie u bydła ludzi dominial-
nych dominium Jabłony wygasła.

Zarządzenia ogłoszone w Orędowniku Nr. 31
dnia 23. VII. br. cofam.

Leszno, dnia 20. 9. 1921. Sobeski, Starosta.

Ogłoszenie.

Pomiędzy bydłem dominji Zbarzewo stwierdzone
zarazę płucną.

Włoszakowice, dnia 26. 9. 1921.

Komisarz Obwodowy: Vogel.

Ogłoszenia.

W naszym rejestrze handlo-
wym oddział A zapisano dzisiaj
pod nr. 379 jawną spółkę fir-
mową, Topas Hurtownia Szkła,
Porcelany i Fajansu Mausch-
witz i Pokrywka" z siedzibą
w Lesznie. Spółka rozpoczęła
czynności dnia 19. września
1921 r. Do zastępowania
spółki uprawnieni są tylko
obaj wspólnicy łącznie. Osó-
biście jej odpowiedzialnymi
spólnikami są kupcy Józef
Pokrywka i Kurt Mauschwitz,
wszyscy w Lesznie.

Leszno, 27. września 1921 r.

Sąd powiatowy.

Bekanntmachung

In unser Handelsregister Ab-
teilung A ist heute eingetragen
worden unter Nr. 379 die of-
fene Handelsgesellschaft, Topas
Hurtownia Szkła, Porcelany
i Fajansu Mauschwitz i Po-
krywka" mit dem Sitze in
Leszno. Die Gesellschaft hat
am 19. September 1921 be-
gonnen. Zur Vertretung der
Gesellschaft sind nur beide
gemeinschaftlich berechtigt.
Persönlich haftende Gesell-
schafter sind die Kaufleute
Józef Pokrywka und Kurt
Mauschwitz, sämtlich aus Leszno
Leszno, 27. September 1921.

Sąd powiatowy.

Spis abonentów związków telefonicznych w Lesznie

wyszedł z druku. — Nabyć można

w eksped. „Głosu Leszczyńskiego“
i w księgarni p. Rzeplki w Rynku.

Cena tylko 6 marek.